

ילדי העדוה

תפילת הילדים

מדברי מורינו הרב שליט"א

בנין העדשה

טיול 11 - ניסן תשפ"ג

הזאים ניסים

היינו שני רכבים השנה בלי"ג בעומר בדרך למירון. הבטחנו שאם נצליח להגיע עד לשוב מירון ניתן 50 ₪ תרומה לילדי הצדיק, ואם נצליח להיכנס ולעלות עד לציון של רשב"י ניתן עוד 50 ₪

נסענו ועברנו כמה מחסומים, בכל פעם שאנו מתקרבים עם הרכב, קורה נס, השוטרים מסתכלים עלינו כאילו הם מכירים אותנו, עושים לנו תעברו. כך הגענו עד לכניסה האחורית של כפר מירון.

חננו שם את הרכבים והצלחנו בדרך נס לעלות ולהגיע עד לציון הרשב"י.

זה לא יאומן! אין שום הסבר טבעי לנס!

הרבי אומר "בהעלותך את הנרות" - שְׁתֵּהא שלֵהֶבֶת עוֹלָה מֵאֵלֶיךָ טֹבַע הַתְּנוּעוֹת שְׁמוֹלִיד חֹם. מְדוּעַ אָדָם שֶׁהוּא שׁוֹכֵב נִהְיֶה לוֹ קֶר? כִּי הַשֶּׁכֶל מְפָסִיק לְעַבְד! כֹּל הַחֹם זֶה הַשֶּׁכֶל, מִי שֶׁמֵמֵם שְׁלוֹ עוֹבֵד 24 שָׁעוֹת הוּא לֹא צָרִיךְ בְּכֻלָּל לְהִתְפַּסּוֹת אֶף פֶּעַם, כִּי הַשֶּׁכֶל אֶפִּילוֹ בְּשִׁנְיָה עֹבֵד אֶצְלוֹ. וְאָדָם קָר לוֹ בְּשִׁנְיָה, כִּי הַשֶּׁכֶל בְּשִׁנְיָה מְפָסִיק לְעַבְד.

ולפי מהירות תנועת השכל כן מוליד חם בלב, זה על ידי שפע אלקי שהשכל לא נשפע לאדם במהירות, רק אם אדם לומד בעמקות והוא מבין בעמקות, לא סתם קורא.

אדם צריך להכנס להתלהבות, לתפס את הילד שלו ולהתנענע איתו. אבא ותנענע, הילד ותנענע. כל זה חברים מגיל 3 כבר להרגיל את הילד להתנענע, ועל ידי זה מדליקים בו את הנשמה.

כיון שהנשמה עקשו היא רדומה, יש לו נשמה, אבל היא רדומה. צריכים לעורר לו את הנשמה, להדליק לו את הנשמה, הוא צריך לראות שאבא מתנענע והוא גם יתנענע.

מגיל 3 כבר צריכים להתחיל להתנענע עם הילד, צריכים להרגיל את הילדים, את הילדים, להתנענע, לא לעמוד כמו פסלים, כמו קרשים. והתנועה מרצה על יראה, ועל ידי התנועה אדם מקבל אימה ויראה.

כבר מגיל קטן, מגיל 3, צריכים לקחת את הילד לבית הפנסות כל שבת, ולעמוד לידו, ואפילו שהוא קצת מפריע לאבא להתפלל, התפלה של הילד זה יותר חשוב מהתפלה של האבא.

דבר המשגיה

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

השבוע בפרשת שלח אנו קוראים על פרשת המרגלים. מעשה המרגלים מלמד אותנו מסרים חשובים לכל הדורות. הנקודה שרציתי להגיד היא החובה והזכות לצית ציות מחלט בלי חקירות ושאלות לצדיקי הדור.

כמו שרש"י אומר בפרשת שופטים על הפסוק "לא תסור ימין ושמאל" "אפילו אם הוא אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין-גם אם הדברים נראים לך תמוהים או לא הגיוניים.

כל מעשה המרגלים והשלכותיו הנוראות היו נמנעים אם היו ישראל מאמינים באמון מחלט במשה רבנו עליו השלום ולא היו מבקשים לבדוק את הארץ המבטחת.

זכינו אנו להיות מקשרים לצדיק הדור, עלינו להמשיך להתחזק באמונת צדיקים. וכמו "ילדי הצדיק" הלקחים להתפלל ולבקש שה' יתן למורנו הרב שליט"א עוד שנים ארוכות מתוך בריאות ושמחה, ושינקה שמורנו ורבנו הרב שליט"א יוביל אותנו בקרוב ממש לקבל פני משיח צדקנו במהרה בלמנו אמן.

א גוט שבת
המשגיח נפתלי ביק.

"צפרא טבא לך אחי חיים", אמר רבי שמשון בפנים מסבירות.

"מודה אני לך, כי נכנסת ללא אמירת שלום ונזדמן לי על ידך להקדים לך שלום, כנאמר במשנת אבות".

"המתעתע אתה בי, מה ערכה של אמירת שלום? אפס! האפשר להשביע בה את הרעב, לרוות את הצמא? הנה אני מביא לך קנין חשוב מאמירת שלום, הנה כסף בשבילך, למען תוכל אתה וכל אשר לך לאכול, לשתות וללבוש בגד".

באמרו זאת זרק שתי מטבעות זהב על השולחן.

"חן חן לך אחי הטוב", אמר רבי שמשון, "גם לך יש חלק בפרס אני זוכה בו עבור תורתני מן השמים. דומה אתה לזבולון, ששלח במסחר ידו, למען יוכל יששכר להתמסר ללימוד התורה. דומה אתה לעזריה שפרנס את אחיו שמעון. הסבר נא לי מה יום מיומים כי הענקת לי היום תרומה כה גדולה?"

"אוי אוי, הנה חכם אתה יותר משדמיתי; מרגיש אתה מיד, כי רק נסיבות בלתי שכיחות, מעוררות אותי למעשים נדירים. הצדק אתך; סכום רב זה מיועד בשביל כלכלת משפחתך במשך תקופה ארוכה.

החלטתי לנסוע לאנגליה ורצוני כי תלוני בנסיעתי זו".

"אחי, כזאת לא תוכל לדרוש ממני".

סיפור בהמשכים | פרק א'

"למה לא?"

"איך זה אצא לדרך, אפליג על פני ימים ואפסיק זמן רב ממשנתי?"

"מה? האם לא תוכל ללמוד בדרך?"

"אמנם כן, אך לא בהתמדה, בהתעמקות ובהתרכזות כאשר בבית... היום קצר, המלאכה מרובה ובעל הבית דוחק ותלמידי היקרים, היתכן להשאירם בלי מורה?"

"האם תלמידך קרובים ללבך יותר מאחיד, אשר בלעדי עזרתו תסבול מצוקה? הלא אתה אינך יכול ומסוגל להרויח משהו לפרנס את עצמך, ועליך לשמוח שיש לך הזדמנות לעזור לי!"

המשך בשבוע הבא בע"ה.

היתה זו תופעה מעניינת, כי בעירה הצרפתית קוצי - אשר בתקופה בה אנו עוסקים, חסתה תחת שלטון מלך אנגליה - חיו בה ארבעה אנשי שם מפורסמים בעונה אחת, בעוד שבתקופות הקודמות או המאוחרות לא גדלה קוצי מעולם.

האחד הוא רבי משה מקוצי מחבר הסמ"ג (ספר מצות גדול) והשני הוא גיסו רבי שמשון מקוצי מבעלי התוספות הגדולים. ולהבדיל חיו בה האביר רואול הראשון, השר מקוצי. ורינויד מקוצי נושא כליו.

רבי שמשון מקוצי נמנה בין התלמידים המובהקים של חכמי עולם בעלי התוספות הראשונים. מצבו הגשמי של רבי שמשון לא עמד בשום יחס לחכמתו הגדולה ולפרסומו הרב; עני היה מעודו ואביון מרוד, ואלמלי אחיו העשיר, חיים, שתמך בו במקצת, כי עתה היו רבי שמשון אשתו וילדיו סובלים חרפת רעב.

קשה למצוא ניגודים קיצוניים מאלה שיצגו שני האחים. רבי שמשון היה תלמיד חכם שפרש לגמרי מכל תענוגות ועיני העולם הזה. נגדו, אחיו חיים היה בעל רוח סוערת, רחוק ממחשבות דעת ותבונה ומשיכתו ותאוותו היו לממון ונכסים.

ויהי היום ורבי שמשון ישב בחדר לימודו, כשלפניו פתוחה גמרא שעל שוליה נרשמו הערות שונות, ראשו נשען על כף ידו ועיניו הישירו לנוכח, כמי ששקוע במחשבות בקשר לשאלה חמורה, משום כך לא הרגיש כאשר נפתח הדלת ואחיו חיים נכנס.

"אהה", קרא חיים, "אתה יושב ועוסק בלמודיך המסובכים, אחי החכם, ואינך רואה ושומע מאומה? תאב אני לדעת מה בצע לך בכל למודיך. הרי אשתך וילדיך היו גוועים מרעב, אלמלי רחמתי עליהם".

מלאכת הגוזה - ה

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ אסור לחתך יבלת מגופו בין אם היא לחה ובין אם היא יבשה,

האסור לחתך הוא בין עם היד ובין עם השנים, כמו כן האסור לחתך יבלת הוא גם למשהו אחר.

○ צפרן או חתיכות עור סביב הצפרן, אף שצפרן רוב העור נפרד מהגוף ורק מעט נשאר מחבר לגוף,

אסור בשבת להורידם ואפילו אם מורידם בשניו, ואפילו אם הם מצערות אותו.

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום די. • הפותרים נכונה יכנסו להגרלה.
 ניתן לשלוח תשובות לפקס: 077-317-9305 לעונים תשובות בפקס להשאיר מסי טלפון שנוכל לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

תהילים

האם מתר להוריד חתיכת עור שְׁמִצִיק? (לויט מלאכות שבת)

האם מתר לחתוך בקלת עם השְׁנִים? (לויט מלאכות שבת)

מה מְסַגֵּל כמו פְּדִיוֹן? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

אחד הצוקים זכו להכנס לדג עם דגני
 יבנה ודגים אחר לקם דגני

אני אילך איתכם בדרך חדשה

הם תנודו לנעמדיג, והאיוני טיבו לבקסלב
 בערב שנה פרישה נצבים
 לשראשי השנה חל גימנס בראי.

כך
 נעצרה

לאחר שיצאו דגני
 שמתם שבעיקר אנלי כמנו הוא
 רואה-השנה? אם כי אין לתר כאן
 א' למים רובים? ליש נקודו לנמיהוב
 נכשו ונשוב לטה לראש השנה.

פרק י'

ר' נתן ר' נפול קר ליגיש צאים
 להגני לראשונה.

עוז והדר לרשון
 ומשחה ליום אחרון

ביעור אהדי
 היה אצלו כמעט
 כליו הנפש
 שרב מתיקיה
 וצרכיה ממה
 שדגני שרמה

כשקאיש דגני למלים יכנה פרישה לעניי ככל ואז כמה קעמים
 ונמלודו ר' נתן בגינה מאוץ עמיה.

הלא
 דגני
 מכאן אל
 העני
 והאיש

פרשה לעני
 צאכיון
 שמה

גליל שנה קודש אכלו ר' נתן ור' נפול אצל דגני

ואו שמני לראשונה צא המידיו ונכשלו מאד מעם היראה והקדיש
 והדגיה יצל דגני ונמלודו בתעוקה צמחה ליה בקליו הנפש ממש.

להתקפא חלשין - להתקפא חלשין - להתקפא חלשין

כשואני כללני לוחלוקה הלשון כהל
 זאב בעמנו אין-מספר גימנסוריה רבו

והיה ר' נתן מספר שמלים אלו להתקפא חלשין
 מלים אותו כל ימי חייו, אך שרבו הקדוש אותו
 בקל החלשים ומתקפא ומאמנם לכל ימאש חס
 ושלום ומגלה לקם ישי תקוא לאמריהם---

הצורך בזמן אלה

בשעת הקדוש כל תהיה ומילת האירה עד שיהאיש אמתת מציאותו יתבונן ממש.

עליו לה השמא בפתורא
 חזמה

אחר כך כעשר רבני יאמר
 בעמיו שדרכו לנגט אחר
 המוציא, משך רבני את המלים:

הה היום אחר ליש
 הגני שילוני אותו
 גינסר הדישה.

מזמק ליבנו שולחים אנו את ברכנו להתננים:
נחמן קלאוב נ"י ■ פנחס גפנד נ"י
 להגל הכנסס לנועם קול הורה ומצווה, יהי רצון שהוכזו לעלות מעלה מעלה בעבודת ה'
 ובדרכי ההסידור, כדרך רבנו הקדוש ומורינו הרב שלישי"א.
 מוחללים: ילדי הצדיק.

חזק
 סוב

